



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **P. V.**, zastoupeného Mgr. Vladimírem Kubíkem, advokátem se sídlem Kroměříž, Tovačovského 318/18, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2016, č. j. MSK 130448/2016, o přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2016, č. j. MSK 130448/2016 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11.228 Kč, a to k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Vladimíra Kubíka, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 12.12.2016 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí města Havířova ze dne 1.8.2016, č. j. MMH/39180/2016-21, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000

Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že nesouhlasí se závěrem správních orgánů ohledně přípustnosti a věrohodnosti důkazů – orientační dechové zkoušky provedené analyzátozem alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7510. Konstatoval, že provedenou dechovou zkouškou dne 14.4.2016 mu v 09:10 hodin byla naměřena hodnota 0,25 promile alkoholu v dechu a následně v 09:15 hodin 0,26 promile alkoholu v dechu. S uvedenými naměřenými hodnotami nesouhlasil, neboť tvrdil a tvrdí, že v předvečer jízdy, v době od 22:00 do 22:30 hodin požil celkem 1,5 l desetistupňového piva, následně povečeřel, 8 hodin spal a poté posnídal, protože není možné, aby mu při jízdě s časovým odstupem více jak 10 hodin od požití takového množství alkoholu, byly naměřeny uvedené hladiny alkoholu v dechu. Žalobce zdůraznil, že s výsledkem dechové zkoušky nesouhlasil, a proto na vlastní žádost, za asistence hlídky Policie ČR podstoupil lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Toto vyšetření podstoupil téhož dne v 9:50 hodin, přičemž dle jeho výsledku mu bylo naměřeno 0,00 g/kg alkoholu v krvi. Dle jeho názoru důkaz orientační dechovou zkouškou je pro účely správního řízení přípustný a použitelný za kumulativního splnění následujících tří podmínek: 1) musí být provedeny alespoň dvě dechové zkoušky s časovým odstupem delším než 5 minut, 2) rozdíl ve výsledcích takového opakovaného měření nepřesahuje 10 % naměřené hodnoty, 3) kontrolovaná osoba musí s naměřenými hodnotami souhlasit. V jeho případě nebyla naplněna třetí podmínka, neboť na místě ihned po provedení orientační zkoušky s naměřenými hodnotami nesouhlasil a požádal policii o lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Za takové situace je dle jeho názoru považován za relevantní důkaz výsledek rozboru krve. Poznamenal, že důkazní hodnota výsledku měření hladiny alkoholu prováděného odběrem krve je obecně a v ustálené praxi považována za vyšší, než důkazní hodnota výsledku měření hladiny alkoholu prováděného dechovou zkouškou.

Žalobce dále namítal, že za zcela zavádějící a spekulativní považuje odůvodnění žalovaného ohledně nedodržení lhůty ke kalibraci uvedeného dechového analyzátoru. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že „datum zřejmě nebylo v přístroji opraveno“. Dle jeho názoru se žalovaný takovou konstrukcí snaží zhojit jednoznačný nedostatek a pochybení při prováděné dechové zkoušce. Stran věrohodnosti dechového analyzátoru Dräger Alcotest 7510 žalobce odkázal na Mezirepublikovou Česko - Slovenskou studii korelace výsledků dechových analyzátorů a výsledků analýzy při zjišťování hladiny alkoholu v krvi (časopis Soudní lékařství, 55, 2010), kdy bylo prozkoumáno 610 analýz. Ze studie plyne, že pouze u 20,8 % případů výsledků dechových analyzátorů odpovídají zjištěné skutečnosti hladině alkoholu v krvi. Maximální difference, kdy dechový analyzátor naměřil více, byla 1,34 promile. Žalobce namítal, že hladiny alkoholu naměřené předmětným dechovým analyzátozem mohou být zatíženy významnou chybou a z takto získaných výsledků nelze vyvozovat žádné validní závěry. Použití důkazu provedenou orientační dechovou zkouškou v rámci předmětného správního řízení považuje žalobce za nepřípustné (nepoužitelné) a správní orgán k tomuto důkazu neměl při svém rozhodování vůbec přihlížet. Tento důkaz nemohl obstát proti výsledku rozboru krve.

Žalobce rovněž namítal, že se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zcela nedostatečně vypořádal s jeho námitkou týkající se závěrů znaleckého posudku z oboru toxikologie zpracovaného pro účely správního řízení RNDr. M.S., Ph.D., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Uvedl, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí s přihlédnutím k závěrům tohoto posudku dovodil, že „hodnoty

alkoholu nižší, než 0,20 g/kg zjištěné metodou plynové chromatografie, mohou být zapisovány jako nula“. Uvedená znalkyně v závěrech znaleckého posudku k výsledku lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve, přičemž v protokolu o lékařském vyšetření je zcela zřetelně a bez dalšího uveden výsledek měření 0,00 g/kg alkoholu v krvi, mimo jiné uvádí, že „nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg. Jinými slovy, pokud je v krvi stanovena hladina alkoholu do 0,20 g/kg, pak se jako výsledek píše 0,00 g/kg. Žalobce v tomto bodě zdůrazňuje odpověď znalkyně, na základě které následně prvostupňový správní orgán odůvodnil své rozhodnutí, za ryzí a ničím nepodloženou spekulaci znalkyně. Již ze samotného znění odpovědi „nemusí znamenat“, je zřejmá pouhá možnost, že tato situace může nastat, a nikoliv nutnost, že tomu tak skutečně je. Zopakoval, že protokol o lékařském vyšetření udává jako výsledek změření zjištěnou hodnotu 0,00 g/kg. Dle názoru žalobce je nutno mít za to, že se jedná o nulu bez dalšího, a nikoliv o jakousi „nulu zaokrouhlenou“. Žalobce dále vyslovil názor, že připustila-li znalkyně a správní orgány, že se může jednat o „nulu zaokrouhlenou“, je třeba stejně připustit, že tomu tak není a v pochybnostech je třeba přiklonit se ve prospěch obviněného. Žalovaný ve svém rozhodnutí setrval v dikci rozhodnutí správního orgánu I. stupně a výsledky naměřených hodnot dechovým analyzátozem ponechal ve spekulativních hodnotách 0,01 a 0,02 g/kg alkoholu v krvi. Vzhledem k časové prodlevě mezi měřením dechovým analyzátozem a odběrem krve žalovaný dovodil, že žalobce v době měření dechovým analyzátozem pod vlivem alkoholu být mohl. Žalobce zdůraznil, že jednou ze základních zásad, na kterých je správní řízení založeno, je zásada presumpce nevin. Pro hodnocení, zda byl při jízdě pod vlivem alkoholu, je nutno vycházet z negativního výsledku hodnoty alkoholu v jeho těle zjištěného při odběru krve, a nikoliv z výsledku orientační dechové zkoušky. Žalovaný postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Tím porušil § 50 odst. 3 správního řádu.

Žalobce rovněž namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Uvedl, že v odvolání namítal vady řízení před správním orgánem I. stupně – konkrétně, že datum kalibrace dechového analyzátoru Dräger Alcotest 7510, kterým bylo prováděno měření, bylo 29.7.2015, tzn. více než 8 měsíců před měřením, přičemž dle doporučení výrobce, respektive distributora se kalibrace doporučuje každých 6 měsíců. S těmito námitkami se žalovaný vypořádal naprosto nedostatečně a nepřezkoumatelně, když uvedl, že „datum zřejmě nebylo v přístroji opraveno“.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil názor, že dechová zkouška byla provedena řádně kalibrovaným dechovým analyzátozem, a je tedy zcela správná. Ve spisové dokumentaci je založen ověřovací list a kalibrační protokol s datem provedení 3.8.2015 s dobou platnosti ověření do 4.8.2016. Jednoznačně se jedná o správný ověřovací list k dechovému analyzátoru Dräger Alcotest 7510, výrobní číslo ARHH - 0124, kdy stejný typ i výrobní číslo jsou uvedeny na výstupech z orientační dechové zkoušky. Ve spisové dokumentaci je také založen protokol o zkoušce k tomuto dechovému analyzátoru, z něhož vyplývá, že zkouška byla provedena dne 5.2.2016, tj. bylo respektováno doporučení výrobce a ve lhůtě 6 měsíců byla provedena kalibrace přístroje. Co se týče tvrzení žalovaného, že „datum zřejmě nebylo v přístroji opraveno“, pak tuto formulaci volil žalovaný proto, že považoval za nadbytečné zjišťovat, proč by bylo datum na výstupech uvedeno chybně, jelikož tato skutečnost je zcela nerozhodná, a je jednoznačně prokázáno, že se jedná o dechový analyzátor, jenž byl v době orientační dechové zkoušky řádně kalibrován a provedená dechová zkouška tak byla zcela správná. Ke znaleckému posudku žalovaný uvedl, že v podstatě ani neoperoval se závěrem znaleckého posudku ohledně skutečnosti, že

nula nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg alkoholu v krvi, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg. Naopak uvedl, že přihlédl také k provedenému lékařskému vyšetření a času, jenž uplynul mezi orientačními dechovými zkouškami a lékařským vyšetřením, kdy dále učinil závěr, že bylo zcela bez pochyb prokázáno, že žalobce řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, a to i za předpokladu, že byla výsledkem lékařského vyšetření nulová hodnota alkoholu v krvi. Při této úvaze přitom žalovaný vycházel z hodnot množství alkoholu stanoveným odečtem odchylky 0,24 g/kg od výsledků dechových zkoušek, kdy ani závěr, že byla hodnota lékařského vyšetření 0,00 g/kg nevyrací tyto hodnoty určené na základě dechových zkoušek a naopak je s nimi zcela v souladu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Ze správního spisu krajský soud zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Podle obsahu správního spisu žalobce řídil dne 14.4.2016 v 09:10 hodin v Havířově, ulice ČSA 19 motorové vozidlo a byl zastaven hlídkou Policie ČR. Následně se podrobil odborné dechové zkoušce přístrojem Dräger v 09:10 hodin s výsledkem 0,25 promile a v 09:15 hodin s výsledkem 0,26 promile alkoholu v krvi. Jak plyne z oznámení přestupku ze dne 14.4.2016 žalobce požádal o lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Žalobce se vyjádřil tak, že před jízdou ani během jízdy alkohol nepožil. Pouze večer cca ve 22:00 hodin měl 1,5 l desetistupňového piva. Večer jedl a rovněž ráno. Ráno již neměl tušení, že by mohl být pod vlivem alkoholu v naměřené hodnotě. Ve spise je úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, z něhož plyne, že dechová zkouška byla u žalobce provedena v 09:10 hodin s výsledkem 0,25 promile, v 09:15 hodin s výsledkem 0,26 promile. Na dotaz, zda požil alkohol, měl žalobce uvést, že 13.4.2016 od 22:00 hodin do 22:30 hodin téhož dne vypil 1,5 l desetistupňového piva. V popisu chování žalobce je uvedeno: nálada nenápadná, pohyby koordinované, orientace normální, postoj jistý, chůze jistá, řeč normální, paměť normální, oblečení přiměřené, oči normální. Zápach alkoholu nebyl cítit. Žalobce požádal o lékařské vyšetření na přítomnost alkoholu, jak plyne z jeho vyjádření s tím, že před jízdou alkohol nepožil. Pouze ve večerních hodinách 1,5 l piva. Ze spisu dále plyne, že provedenými dechovými zkouškami analyzátozem Dräger Alcotest 7510 výrobního čísla ARHH - 0124 s datem kalibrace 29.7.2015 byly zjištěny hodnoty alkoholu v dechu ve výši 0,25 promile v 09:10:11 hodin a v čase 09:15:54 hodin 0,26 promile.

Součástí spisu je ověřovací list č. 7051-OL-D1236-15 ze dne 4.8.2015, podle něhož kalibrace analyzátoru alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7510 Standard, výrobního čísla ARHH - 0124 byla provedena 3.8.2015 se závěrem, že měřidlo splňuje požadavky opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-13, doba platnosti ověření uplyne dnem 4.8.2016. Ve spise je rovněž protokol o zkoušce uvedeného přístroje ze dne 5.2.2016. Příští kontrolní zkouška doporučena na den 27.7.2016.

Žalobce do protokolu o ústním jednání dne 13.7.2016 přednesl, že alkohol před jízdou ani během jízdy nepožil. Dechová zkouška proběhla nadvakrát, přičemž byly naměřeny hodnoty 0,25 g/kg a 0,25 g/kg. Policista na základě vzrůstajících hodnot alkoholu v těle vyhodnotil, že požil alkohol těsně před jízdou, s čímž on nesouhlasil. Zopakoval, že alkohol nepožil ani před jízdou ani během jízdy a požádal, aby mu byla odebrána krev za účelem zjištění alkoholu v krvi. Policistovi sdělil, že večer mezi 22:00 až 22:30 hodin vypil tři desetistupňová piva. Následně v nemocnici v Havířově mu byla

odebrána krev. K odběru krve došlo cca 30 minut po dechové zkoušce. Ráno, když usedal do vozidla, tak se necítil být ovlivněn alkoholem, naměřené hodnoty jej překvapily. Dvacet let vykonává profesi řidiče z povolání a na takové věci si dává pozor. Nikdy za předmětný přestupek stíhán nebyl. Netrpí žádnou nemocí, která by mohla způsobovat zpomalené odbourávání alkoholu v krvi.

V protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 14.4.2016 je uvedeno, že odběr krve byl u žalobce proveden 09:50 hodin dne 14.4.2016, výsledek vyšetření 0,00 g/kg.

Znalkyně RNDr. M. S., Ph.D. ve znaleckém posudku z oboru toxikologie ze dne 18.6.2016 na otázku, kolik času by žalobce při jeho tělesné konstituci – 90 kg a 175 cm – potřeboval k odbourání hladiny alkoholu 0,25 promile na nulovou hodnotu, odpověděla, že při průměrné rychlosti vylučování alkoholu z krve 0,12 až 0,20 g/kg/hod, by hladina alkoholu v krvi ve výši 0,25 g/kg klesla na nulovou hodnotu za 1 až 2 hodiny. Po požití 1,5 l desetistupňového piva by muž o tělesné hmotnosti 90 kg eliminoval alkohol za 4 až 5 hodin. Výpočet byl proveden s rychlostí eliminace alkoholu 0,12 až 0,20 g/kg/hod a resorpčním deficitem 20 %. Z hodnoty 0,00 g/kg nelze provádět zpětné dopočty. Tyto lze provádět od hodnoty 0,21 g/kg alkoholu v krvi stanovené metodou plynové chromatografie. „Nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg. Jinými slovy, pokud je v krvi stanovena hladina alkoholu do 0,20 g/kg, pak se jako výsledek píše 0,00 g/kg.

U jednání dne 13.7.2016 poté, co správní orgán provedl důkaz výše označenými podklady a co se žalobce k věci vyjádření v rozsahu, jak výše citováno, zástupce žalobce přednesl, že se písemně k věci dále vyjádří ve stanovené lhůtě. To také učinil a v podání doručeném správnímu orgánu 15.7.2016 namítal, že za spolehlivě stanovenou koncentraci alkoholu v krvi lze považovat pouze výsledek zjištěný metodou plynové chromatografie, tzn. ze vzorku krve s tím, že výsledky hladiny alkoholu v krvi zjištěné dechovým analyzátozem jsou považovány pouze za výsledky orientační a při použití dechového analyzátoru musí být splněny podmínky jeho správného užití. Zdůraznil, že datum kalibrace dechového analyzátoru Dräger Alcotest 7510, kterým bylo prováděno měření, bylo 29.7.2015, tzn. více, než 8 měsíců před měřením, přičemž dle doporučení od výrobce se kalibrace doporučuje každých 6 měsíců. Hladiny naměřené dechovým analyzátozem mohou být zatíženy významnou chybou a z takto získaných výsledků nelze vyvozovat žádné validní závěry. Odkázal přitom na Mezirepublikovou Česko - Slovenskou studii korelace výsledku dechových analyzátorů a výsledku analýzy při zjišťování hladiny alkoholu v krvi. K závěru znalkyně o tom, že „nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg, považoval za spekulativní, zdůraznil, že protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem udává jako výsledek měření zjištěnou hodnotu 0,00 g/kg a je nutno mít za to, že se jedná o nulu bez dalšího.

Rozhodnutím ze dne 1.8.2016 č. j. MMH/39180/2016-21 Magistrát města Havířova uznal žalobce vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že dne 14.4.2016 v době kolem 09:10 hodin v Havířově – Městě, na ulici Československé armády, řídil motorové vozidlo Škoda Felicia, RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu, kdy jako nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v jeho těle byla zjištěna hodnota 0,01 g/kg, čímž porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost zaplatit

náklady řízení. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí k námitce žalobce ohledně správnosti měření dechovým analyzáteorem uvedl, že ten byl ověřen Českým metrologickým institutem v Brně, má vystaveno platné osvědčení – ověřovací list dne 4.8.2015 s platností do 4.8.2016, a že z protokolu o zkoušce dechového analyzátoru je zřejmé, že kontrolní kalibrace analyzátoru byla provedena dne 5.2.2016, tedy přibližně dva měsíce před spácháním přestupku, přičemž příští kontrolní zkouška byla doporučena výrobcem na den 27.7.2016. K námitce žalobce, že ze závěrů znaleckého posudku nepochybně vyplývá, že je absolutně vyloučeno, aby hladinu alkoholu naměřenou při dechové zkoušce v tak krátkém časovém úseku odboural přirozenou cestou na nulovou hodnotu naměřenou při krevní zkoušce, z čehož dle jeho názoru vyplývá, že výsledky dechové zkoušky nejsou správné a nelze z nich při posuzování otázky, zda se přestupku dopustil, vyvozovat žádné relevantní závěry a že závěr znalkyně, že „nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg, je ničím nepodloženou spekulací znalkyně a že pro účely správního řízení je takovýto závěr nepoužitelný, správní orgán I. stupně nejprve uvedl, že z posudku znalkyně vyplývá, že průměrná rychlost vylučování alkoholu z krve je 0,12 až 0,20 g/kg/hod. Správní orgán dále uvedl, že pokud pro zcela prosté srovnání se vezme v úvahu nejvyšší možná hladina odbourání alkoholu za hodinu a hladina alkoholu naměřená žalobci při první dechové zkoušce, pak za 40 minut by žalobce mohl nejvíce odbourat se zaokrouhlením v jeho prospěch 0,14 g/kg alkoholu. Tudíž by mu v těle zůstala hladina alkoholu 0,11 g/kg, což je hladina v rozmezí 0,00 g/kg až 0,20 g/kg alkoholu v krvi. Vzhledem k metodickému pokynu pro postup při laboratorním stanovení hladiny alkoholu v krvi ZD 10/2006, odstavec 10, písm. e), který stanoví, že za pozitivní průkaz požití alkoholického nápoje se pokládá hladina etylalkoholu v krvi vyšší než 0,20 g/kg stanovená metodou plynové chromatografie, a dále s ohledem na závěr znalkyně, že „nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale může jít o hodnotu do 0,20 g/kg, vyslovil správní orgán závěr, že znalecký posudek zavinění žalobce podporuje. Dále vyslovil, že je všeobecně známo a ostatně i logickou skutečností, že účinky alkoholu postupně vyprchávají, tudíž i nezanedbatelný časový odstup mezi provedením dechové zkoušky a odběrem krve, může při nízkých hladinách alkoholu způsobit, že přítomnost alkoholu zjištěná bezprostředně na místě, je již později neměřitelná či nepatrná. Správní orgán dále uvedl, že v duchu dotčeného zdravotnického předpisu rozumí věci tak, že nemá-li hladina alkoholu zjištěnou metodou plynové chromatografie nižší, než 0,20 g/kg právní význam, je tudíž přesná hodnota této nevýznamné hladiny bezpředmětná.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. Soud konstatuje, že žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími.

V napadeném rozhodnutí žalovaný odkázal na ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb. s tím, že z tohoto ustanovení je možno dovodit, že v případě řádné dechové zkoušky se odborné lékařské vyšetření neprovede, že řidič sice může žádat provedení lékařského vyšetření, ovšemže to nic nemění na situaci, že se v tomto případě jedná o řádnou dechovou zkoušku, která byla provedena v souladu se zákonem. Žalovaný poukázal na to, že obě dechové orientační zkoušky byly provedeny jedna v čase 09:10 hodin a druhá v čase 09:15 hodin, byl tedy dodržen časový rozestup mezi jednotlivými dechovými zkouškami, nikoliv menší, než 5 minut, a dále nesmí být mezi jednotlivými dechovými zkouškami rozdíl ve výsledku větší, než 10 %. Žalovaný uzavřel, že obě tyto podmínky byly splněny. Dále konstatoval, že řádná dechová zkouška musí být provedena dechovým analyzáteorem, který prochází pravidelným ověřením, a zkouška proběhla v době, kdy měl přístroj platné osvědčení.

Žalovaný učinil závěr, že ze spisové dokumentace je patrné, že je jako datum kalibrace dechového analyzátoru na výstupech z přístroje uvedeno 29.7.2015. Do spisu byl však založen ověřovací list č. 7051-OL-D1236-15, ve kterém je uvedeno, že doba platnosti ověření dechového analyzátoru, kterým byla provedena orientační dechová zkouška, uplyne dne 4.9.2016. Současně byl přiložen také protokol o zkoušce s doporučeným datem příští kalibrace dne 27.7.2016. Žalovaný dovodil, že byl-li přestupek spáchán 14.4.2016, byla orientační dechová zkouška provedena v době, kdy měl přístroj platné osvědčení, což měl za prokázané na základě ověřovacího listu a protokolu o zkoušce. Poznamenal, že na výstupu z dechového analyzátoru je sice uvedeno datum 29.7.2015, nicméně toto datum zřejmě nebylo v přístroji opraveno, jelikož ověřovací list a protokol o zkoušce jednoznačně prokazují, že měl analyzátor platné osvědčení. Dle názoru žalovaného, pokud nevyplývá skutečnost, zda měl dechový analyzátor platné osvědčení, již ze samotného výstupu, je potřeba doložit kopii ověřovacího listu. Tato kopie byla do spisové dokumentace založena. Žalovaný dále dospěl k závěru, že v rámci hodnocení důkazů je nutné přihlídnout také k odbornému lékařskému vyšetření, a také je potřeba vzájemného porovnání těchto hodnot, kupř., jak dlouhá doba uplynula mezi orientační dechovou zkouškou a odborným lékařským vyšetřením. Poznamenal, že znalecký posudek nevyvrací hodnoty, jež byly naměřeny při orientační dechové zkoušce. Konstatoval, že žalobci byla naměřena hodnota alkoholu dechovým analyzátozem 0,25 g/kg v 09:10 hodin a 0,26 g/kg v 09:15 hodin, po odečtení odchylky výsledné hodnoty, 0,01 a 0,02 g/kg. Poukázal na to, že ve znaleckém posudku znalkyně uvedla, že průměrná rychlost vylučování alkoholu z krve je 0,12 až 0,20 g/kg/hod. Pokud se zváží, že mezi orientační zkouškou a odborným lékařským vyšetřením uplynulo 40 a 45 minut, pak by výsledná hodnota mohla být skutečně nula, jak je uvedeno ve znaleckém posudku. To však dle názoru správního orgánu není v rozporu se skutečností, že žalobce v době, kdy řídil motorové vozidlo, byl pod vlivem alkoholu. Dle žalovaného výsledek orientační zkoušky je přímým důkazem, že žalobce při řízení vozidla alkoholem ovlivněn byl. Dechová zkouška byla provedena řádně a byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Krajský soud předně konstatuje, že ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu v rozhodném znění, stanoví, že řidič je povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 16 odst. 2 tohoto zákona se neprovede odborné lékařské vyšetření, pokud bylo provedeno vyšetření orientační zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů a prováděcí vyhláška k tomuto zákonu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů (bod 7.4.2 přílohy citované vyhlášky). Zákon, jak plyne z výše uvedeného, považuje za dostačující důkaz o ovlivnění alkoholem i pouze výsledek dechové zkoušky provedené analyzátozem splňujícím požadavky stanovené zvláštním právním předpisem. V projednávané věci žalobce zpochybňoval, že použitý analyzátor tyto požadavky splňuje, když namítal nesrovnalosti ohledně data kalibrace dechového analyzátoru Dräger Alcotest 7510, výrobní číslo ARHH-0124, jímž bylo prováděno měření. Žalobce uvedl, že na výstupech z přístroje je uvedeno datum 29.7.2015. Z ověřovacího listu č. 7051-OL-D1236-15 je však uvedeno, že doba platnosti ověření dechového analyzátoru, kterým byla provedena orientační dechová zkouška, uplyne dne 4.9.2016 a současně byl přiložen také protokol o zkoušce, s doporučeným datem příští kalibrace 27.7.2016. Závěr

žalovaného, že byl-li přestupek spáchán 14.4.2016, byla orientační dechová zkouška provedena v době, kdy měl přístroj platné osvědčení, což měl za prokázané na základě ověřovacího listu a protokolu o zkoušce s tím, že na výstupu z dechového analyzátoru je sice uvedeno datum 29.7.2015, nicméně, že toto datum zřejmě nebylo v přístroji opraveno, je závěrem nepřezkoumatelným a dle názoru soudu nepostačuje odkaz na ověřovací list a protokol o zkoušce, které s údajem na výstupu z přístroje nekorespondují. Dle názoru soudu tak zůstalo neobjasněno, zda předmětný analyzátor dechu splňoval podmínky povinného ověřování měřidla, zda k měření byl použit k tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu, a zda tedy analyzátor alkoholu splňoval podmínky stanovené výše uvedeným zvláštním právním předpisem.

Krajský soud dále konstatuje, že správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce o provedení orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu spočívajícího v dechové zkoušce předmětným analyzátozem alkoholu v dechu, a na tomto místě soud opakuje, že zůstalo neobjasněno, zda přístroj splňoval podmínky povinného ověřování měřidla a byl způsobilým předmětem k měření, a přihlédl také k odbornému lékařskému vyšetření a znaleckému posudku, přičemž žalovaný vyslovil názor, že znalecký posudek hodnoty, jež byly naměřeny při orientační dechové zkoušce, nevyvrací. Dle názoru soudu se žalovaný nedostatečně a nepřezkoumatelným způsobem vypořádal s argumentací žalobce, poukazujícího na výsledek odborného lékařského vyšetření provedeného v čase 09:50 hodin, čili po 40 minutách od první dechové zkoušky. Rozborem krve byla zjištěna hodnota 0,00 g/kg. Vyšel-li správní orgán ze závěru znalkyně, že hodnota 0,00 nemusí znamenat nulu, kterýžto závěr znalkyně řádně nevysvětlila, neuvedla, jak k němu dospěla a na základě čeho, a jedná se tak o pouhou spekulaci, a jestliže správní orgán současně učinil závěr, že výsledná hodnota uplynutím času 40 až 45 minut mohla být skutečně nula, jedná se rovněž o závěr nepřezkoumatelný pro absenci uvedených důvodů takového závěru. Je sice notorií, že se alkohol v krvi odbourává, ovšem úvaha, že k odbourání alkoholu došlo u žalobce právě uplynutím oněch 40 minut, a že hodnota 0,00 g/kg zjištěná v laboratoři může znamenat i hodnotu alkoholu v krvi do 0,20 g/kg a že v takovém případě se jako výsledek píše 0,00 g/kg, jsou úvahami správního orgánu, které nejsou řádně zdůvodněny.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného je jednak nepřezkoumatelné, jednak ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav, soud rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 3 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je třeba, aby se ve vztahu k dechové zkoušce správní orgán zabýval tím, zda k měření byl použit k tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu, zda přístroj splňoval podmínky povinného ověřování měřidla a objasnit datum kalibrace dechového analyzátoru, objasnit laboratoří stanovenou hodnotu na základě výsledku vzorku krve, tedy výsledek 0,00 g/kg a vyzval znalkyni, aby doplnila znalecký posudek a odůvodnila svůj závěr, že „nula“ nemusí v laboratoři znamenat hodnotu 0,00 g/kg, ale že může jít o hodnotu do 0,20 g/kg.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11.228 Kč, a to 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce. Náklady řízení sestávají z nákladů za právní zastoupení, a to z odměny za dva úkony právní pomoci po 3.100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, dvou režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. K odměně a náhradám v celkové výši 6.800 Kč náleží i 21 % DPH 1.428 Kč, neboť zástupce žalobce doložil, že je

plátcem této daně. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3.000 Kč. Náklady řízení tak činí celkem 11.228 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 28.4.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně